

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

Nr. 147

Leden van Zijn lichaam

De uitspraak waaraan het onderwerp van deze studie is ontleend, vinden we in Efeze 5:30. Op het eerste gezicht lijkt de betekenis van deze woorden eenvoudig en helder, maar dat is alleen maar zo omdat de lezer er bepaalde gedachten in leest. Mensen die met dit gedeelte te maken krijgen, denken hier één of andere organisatie, organisme, of gemeenschap aan te treffen die 'het lichaam van Christus' wordt genoemd en die samengesteld is uit leden. Aangezien niemand precies begrijpt wat het is, wordt vaak gesproken over 'het mystieke lichaam van Christus,' een uitdrukking die niet in de Schrift voorkomt.

Het onderwijs over 'het mystieke lichaam van Christus' is één van de fundamenteën van een roomse leerstelling die men tijdens de Reformatie had moeten loslaten, maar die in verschillende vormen is blijven voortbestaan in de protestantse theologie.

Ik ben geregeld geamuseerd en verbaasd als ik weer te maken krijg met het naïeve idee dat het lichaam van Christus een gigantisch groot wezen is van een paar kilometer hoog dat het lichaam van God uitmaakt, op dezelfde wijze als het menselijk lichaam is opgebouwd uit miljoenen cellen. Er was eens iemand die me hiervan een nogal vernuftige tekening heeft gestuurd, die op het eerste gezicht leek op de tekening die Holman van Christus heeft gemaakt, maar bij nader inzien opgebouwd bleek te zijn uit duizenden menselijke gezichten, benen en armen die met elkaar verstrengeld het lichaam van een enorm lichaam vormen. Deze tekening was zo walgelijk en de voorstelling zo weerzinwekkend dat hij linea recta in de prullenbak verdween.

De ijverige student zal direct twee vragen stellen als hij Efeze 5:30 overweegt: wat is een lid? en wat betekent het woord *lichaam* in deze context? De woorden (St.Vert.) 'van Zijn vlees en van Zijn benen' worden overigens door vrijwel geen enkele gezaghebbende tekst ondersteund en er

is ook absoluut geen intern bewijs voor te vinden. We ontdoen ons van een onoverkomelijk probleem als we de laatste zeven woorden (negen in het Grieks) zien als een interpolatie, waarschijnlijk van Genesis 2:23. Het belangrijkste probleem blijft echter bestaan en we dienen een antwoord te vinden op de vraag: 'wat wordt aan ons gezegd als de Geest van God vertelt dat we leden zijn van Zijn lichaam?' Kan iemand hier met gezag over spreken zonder de betekenis van de twee belangrijkste woorden zorgvuldig te hebben onderzocht? Absoluut niet!

Het Griekse woord dat met 'lid' is vertaald, is *MELOS*. Het is met 'lid' vertaald op alle vierendertig plaatsen waar het voorkomt en bestudering van al het beschikbare materiaal zal aantonen dat de meest op de voorgrond tredende betekenis 'deelnemer' of 'deelgenoot' van iets is waar men zich bij kan aansluiten en hoewel deze betekenis waar is voor veel organisaties, verenigingen en kerken, wordt men geen deelnemer of participant van het lichaam van Christus door zich ergens bij aan te sluiten.

Petrus verklaart in zijn tweede brief dat kostbare en zeer grote beloften zijn gedaan aan de mensen aan wie hij schreef, zodat zij daardoor deel zouden hebben aan de goddelijke natuur (II Petr. 1:4). Iedereen die deel heeft aan de goddelijke natuur, maakt deel uit van het lichaam (dat is: het wezen) van Christus. Over wat Petrus hier als slechts een positieve verwachting lijkt aan te duiden, verklaart Paulus dat het werkelijkheid is en hij vertelt de gelovigen in Christus dat we allen leden (deelgenoten) zijn van Zijn lichaam. Dat betekent niet dat we tot iets behoren dat 'het lichaam van Christus' wordt genoemd, maar dat we deelhebben aan een bepaald aspect van Hem, de goddelijke natuur, Zijn wezen, hier 'Zijn lichaam' genoemd.

De grondbetekenis van het Griekse woord *sōma* en het Nederlandse woord *lichaam* is 'het wezen, de essentie' of meer nauwkeurig, 'georganiseerde essentie.' Deze betekenis zien we in Kolossenzen 2:17 waar *sōma* als tegenstelling van 'schaduw' vertaald is met 'werkelijkheid,' waarmee de antithese duidelijk wordt. Waar de Schrift spreekt over het 'lichaam van Christus' en waar het duidelijk is dat niet gesproken wordt over Zijn fysieke lichaam (zoals in Matteüs 27:58), gaat het om Zijn wezen of essentie, alles wat Hem maakt tot wat Hij is.

Laten we bijvoorbeeld stilstaan bij een aspect van Zijn wezen, namelijk dat Hij de Apostel van God was (Hebr. 3:1), een feit dat werkelijk van belang is als we ons willen verdiepen in Wie Hij was, in Zijn wezen. Aangezien dit de waarheid is, worden anderen, als Hij van wat Hij is neemt en met hen deelt, ook apostelen en daarmee zijn zij deelgenoten geworden van Zijn wezen, dat wil zeggen Zijn lichaam en wel in de mate en met de kenmerken die Hij daaraan wil toekennen.

In de Handelingenperiode, de periode tussen de opstanding van Christus en de grote en belangrijke uitspraak van Paulus die staat vermeld in Handelingen 28:28 (zie *Seed & Bread*, nummer 11), waren de gelovigen in

die mate deelgenoot van de goddelijke natuur, dat Paulus over hen zei: 'Gij nu zijt het wezen van Christus en deelhebbers aan een element' (I Cor. 12:27). Niemand had alle gaven, of alles van één gave. Daarop volgend zei hij: 'die God ook heeft geplaatst onder de eruit geroepenen, ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars, verder krachten, daarna gaven van genezing, (bekwaamheid) om te helpen, om te besturen, en verscheidenheid van tongen. Niet allen zijn allen apostelen, niet allen zijn profeten, niet allen hebben krachten, niet allen hebben de genade van genezing, niet allen spreken talen, niet allen vertolken. Streeft dan naar de beste gaven. En ik wijs u een weg, die nog veel verder omhoog voert' (I Cor. 12:27-31). Dat moet een weg zijn die leidt naar voortreffelijker dingen dan enige van de hier genoemde gaven.

In hetzelfde verband vertelde de apostel Paulus aan de Corinthiërs: 'Er is verscheidenheid in genadegaven, maar het is dezelfde Geest; en er is verscheidenheid in bedieningen, maar het is dezelfde Here; en er is verscheidenheid in werkingen, maar het is dezelfde God, Die dit alles (*ta panta*) in allen werkt' (I Cor. 12:4-6).

Hierop volgend gebruikt Paulus het menselijk lichaam als beeld (I Cor. 12:12). En om te laten zien dat dit beeld relevant is, wijst hij erop dat de gelovigen in Corinthe ook een lichaam zijn en hij vertelt hen hoe dat is gekomen, met de woorden: 'want in één Geest zijn wij allen opgegaan in één lichaam, hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen, en allen zijn wij met één Geest gedrenkt' (I Cor. 12:13).

We moeten de waarheid hier niet ontkrachten opdat hij past in één of andere vooringenomen mening over het lichaam van Christus als een groep mensen en dat we daarvan deel kunnen uitmaken door te worden gedoopt door de Heilige Geest. Dat is niet wat hier wordt uitgelegd; bovendien wordt er nooit op deze wijze over gesproken in het Nieuwe Testament. Er zijn velen die zich met het Woord van God bezighouden en daarbij het rooms-katholieke dogma van 'het mystieke lichaam van Christus' met zich meezeulen, waarvan men veronderstelt dat het is samengesteld uit alle gelovigen. Wanhopig een weg zoekend om de gelovige in dit mysterieuze ding te voegen, klampen zij zich aan dit gedeelte vast en verklaren dat we daarin gedoopt worden door de Heilige Geest. De Griekse tekst zegt hier echter niet 'door één Geest,' maar het spreekt duidelijk over 'in één Geest.' Paulus legt dat vervolgens op verhelderende wijze uit. Allen die een gave bezaten, zijn opgegaan in één lichaam, een enkele eenheid, in één Geest. Het in één Geest zijn maakte hen een eenheid en daarom maant Paulus hen om te handelen als een lichaam, zoals ook het menselijk lichaam handelt. Als hij zegt: 'want het lichaam bestaat toch ook niet uit één lid, maar uit vele leden,' spreekt hij over het menselijk lichaam.

Een waarheid die allen die het Woord bestuderen, moeten leren kennen, is dat het woord 'lichaam' (*SŌMA*) een erg nuttig woord is, dat gebruikt wordt om talloze ideeën en gedachten mee tot uitdrukking te brengen. De eerste brief

van Paulus aan de Corinthiërs is daar een bewijs van, in het bijzonder het twaalfde hoofdstuk waar dit woord is gebruikt om vier verschillende dingen mee tot uitdrukking te brengen.

Op dit punt wil ik zeggen dat ik al lang het idee heb dat velen van ons een verkeerde weg zijn opgegaan en een enorme fout hebben gemaakt toen we bepaalde woorden uit Efeze 1:22,23 hebben genomen ('de gemeente die Zijn lichaam is') en het gebruikt hebben als benaming voor een gezelschap gelovigen in de Here Jezus Christus, vanaf het moment dat de heilbrengende boodschap van God vrij ter beschikking is gekomen voor de volken in Handelingen 28:28. Hoewel het waar is dat wij een uniek gezelschap zijn, omdat we geloven zonder te hebben gezien, zonder wonderen en zonder tekenen, hebben we geen recht of reden onszelf aan te merken als of te beweren dat we zijn 'de gemeente die Zijn lichaam is.' Aangezien God ons geen naam heeft gegeven, moeten wij niet proberen er een te vinden. We zijn gelovigen, we zijn zondaren die zijn gered door de genade van God en dat is alles wat we kunnen claimen tot op de dag dat we in ons erfdeel staan in het koninkrijk van God.

Het onderwijs van Efeze 1:22-23 is dat God Jezus Christus heeft gegeven (aangesteld) om het Hoofd (de stromende Bron) te zijn over allen aan de uit-aangestelden die Zijn lichaam (wezen) zijn. Dat verklaart het karakter van die begaafde mensen in de Handelingenperiode. Jezus Christus stroomde in hen en door hen tot anderen. Er waren in de Handelingenperiode veel van dat soort mensen. In onze tijd zijn zij er niet meer.

We weten heel goed dat toen we ons als gelovigen in de Here Jezus Christus hebben gekwalificeerd, iets goddelijks in ons leven kwam en deel van ons ging uitmaken. We kunnen dat niet onder woorden brengen en elke poging om dat te doen zou niet meer zijn dan het uiten van onze persoonlijke gevoelens en ervaringen. Maar aangezien het Woord verklaart dat God ons van Zijn Geest heeft gegeven als het onderpand van onze volle erfenis, kunnen we zeggen dat we in zekere zin deel hebben gekregen aan de goddelijke natuur. En we kunnen ook zeggen dat we deel hebben aan Zijn wezen. Als we dat hebben gezegd, moeten we echter in staat zijn de effecten daarvan in ons leven te laten zien.

De uitspraak dat 'we leden zijn van Zijn lichaam,' komt voor in een tamelijk lang gedeelte dat gaat over de relatie tussen echtgenoten. Het moet op één of andere manier met dat onderwerp te maken hebben en als het uit zijn verband wordt gehaald om een gedachte te ondersteunen over 'onze plaats in het lichaam van Christus,' zoals een commentator ergens voorstelt, zullen we de boodschap geheel missen. Omdat ik een lid ben van Zijn lichaam, dat wil zeggen, deelgenoot van Zijn wezen, zou ik de meest verheven waarheid die God heeft geopenbaard over de huwelijksrelatie moeten ontwikkelen en laten zien. Dit gedeelte zou niet gebruikt mogen worden om een leerstelling over 'het Lichaam' mee te onderbouwen, zoals zovelen proberen te doen,

want het staat in een context die waarheden over het huwelijk leert, waarheden waar veel behoefte aan is in de tijd waarin wij leven.